

VIII

Befolkningen at kende, og vi tænker med Taknemmelighed paa den Indsats, han gjorde for at styrke Samhørigheden med de fjerneste Dele af Riget. Den Bøn, Kongen udtalte ved sin Tronbestigelse, at han maatte forstaa at vinde Folkets Kærlighed, var i fuldeste Maal gaaet i Opfyldelse. Som et Vidnesbyrd herom staar den Hengivenhed og Hyldest, som strømmede Kongeparret imøde fra alle Lag i Befolkningen ved Regeringsjubilæet i 1937.

Kort Tid efter brød en ny Verdenskrig ud, og denne Gang blev Danmark paa en ganske anden Maade end sidst revet med af Begivenhedernes Strøm. Men netop i de onde Aar lærte vi som ingensinde før at værdsætte Kong Christians Troskab mod sit Land og mod Folkestyret. Hans ranke og retlinede Personlighed blev et Samlingsmærke for alle gode Kræfter i Nationen. Til sene Tider vil man i vort Lands Historie mindes den gamle haardt prøvede Konge, der i Besættelsestiden delte Bekymringer og Farer med sit Folk, og som aldrig tabte Troen paa, at det atter vilde gaaes for Danmark. Lykkeligvis oplevede han ogsaa selv Befrielsen, og det staar dybt præget i Erindringen, hvor smukt han trods legemlig Svaghed repræsenterede Nationen i de Dage. Ikke mindst gaar vore Tanker her paa Rigsdagen tilbage til den højtidsfulde Stund, da Kongen i Maj 1945 aabnede den første Rigsdags-samling efter Befrielsen.

Samtidig med at vi mindes Kong Christian, hvis Lidelser under et langt Sygeleje nu er endt, har vi alle den dybeste Medfølelse med Dronning Alexandrine og hele det kongelige Hus. For Kong Frederik den Niende kan vi ikke ønske noget bedre, end at han maa formaa paa værdig Maade at løfte Arven efter Kong Christian.

Fred være over Kongens Minde. [L. Sp. 1041].
